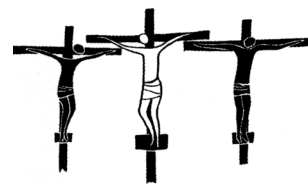

Krisztus Király Vasárnapja C

Évközi 34. Vasárnap C

*Még ma velem leszel a paradicsomban.
(Lk 23,43)*

Olvasmány

2. Sámuel 5,1-3

Saul király halála után Izraelnek összes törzse elment Dávidhoz Hebronba, és azt mondták: "Íme, csontod és húsdod vagyunk. Már tegnap és tegnapelőtt is, amikor még Saul volt a királyunk, te voltál az, aki vezetted Izrael hadjáratait. Az Úr is azt mondta neked: Legeltesd népem, Izraelt, és légy fejedelme Izraelnek." Izrael vénei tehát mind elmentek a királyhoz Hebronba, és Dávid király szövetséget kötött velük Hebronban, az Úr előtt. Aztán fölkenték Dávidot Izrael királyává.

Szentlecke

Kolosszeiekhez 1,12-20

Testvéreim! Örömmel adjatok hálát az Atyának, aki arra méltatott benneteket, hogy részetek legyen a szentek örökségében, a világosságban.

Kiragadott minket a sötétség hatalmából, és helyet adott szeretett Fia országában. Benne nyertük el a megváltást, bűneink bocsánatát. Ő a láthatatlan Isten képmása, minden teremtmény elszülöttje. Mert benne teremtett mindent a mennyben és a földön: a láthatókat és a láthatatlanokat, a trónusokat, uralmakat, fejedelemségeket és hatalmasságokat. Minden általa és érte lett teremtve.

Ő előbb van mindennél, és minden benne áll fenn. Ő a testnek, az Egyháznak a feje. Ő a kezdet, az elszülött a halottak közül, hogy övé legyen az elsőség mindenben.

Úgy tetszett (az Atyának), hogy benne lakják az egész teljesség, s hogy általa békítsen ki magával mindent a földön és a mennyben, minthogy a kereszten kiontott vérével békességet szerzett mindenkinek.

Abban az időben: Amikor Jézust keresztre feszítették, a nép bámészkodott, a főtanács tagjai pedig gúnyolódtak: "Másokat megszabadított – mondták –, most szabadítsa meg önmagát, ha ő a Messiás, az Isten választotta."

Gúnyt űztek belőle a katonák is, odamentek és ecettel kínálták: "Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magadat!" – mondták.

Felirat is volt a feje fölött: Ez a zsidók királya.

Az egyik fölfeszített gonosztevő káromolta: "Nem te vagy a Messiás? Szabadítsd meg hát magadat és minket is." A másik rászólt: "Nem félsz az Istentől? Hisz te is ugyanazt a büntetést szenveded. Mi legalább tetteink méltó büntetését kapjuk. De ez semmi rosszat sem tett."

Aztán hozzá fordult: "Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor országodba érkezel."

Ő ezt válaszolta neki: "Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban."

Elmélkedés

A liturgia új rendje szerint Krisztus Királyt az egyházi év utolsó vasárnapján ünnepeljük. Ez arra is rávilágít, hogy a liturgikus év célja a megdicsőült Úr, aki felé tart Isten vándorló népe. Ki ez a megdicsőült Úr, ez a Király, aki a mai ünnep középpontjában áll? A "király" kifejezés elsősorban hatalomra és gazdagságra utal. De Jézus nem ilyen király. Ő király a legszélsőségesebb megalázottságban és kiszolgáltatottságban. Ez az ünnep nem másról szól, mint erről az egy igazságról: Krisztus nem a farkas, hanem a bérány, a bérány, akinek meg kell halni, míg a farkasok életben maradnak. Ebből a tapasztalatból fakadóan gyakran a farkasokkal üvöltünk, ahelyett, hogy a mulya bérányokhoz tartoznánk. Ez így fest a gyakorlatban: természetesen keresztény vagyok, vasárnaponként persze, hogy járok templomba, persze, hogy nem ölök meg senkit, de nem hagyom, hogy térdre kényszerítsenek! Csak tudnom kell, hogy jövök ki a legjobban. Az üzlet az üzlet, a hitnek semmi köze ehhez. Vagy: persze, hogy a munkahelyek biztonságáért fátározom, az Egyház megújulásáért, a környezetvédelemért ... de mért éppen nekem kell időben és anyagilag megosztani a munkámat, mért éppen nekem kell villamossal menni autó helyett, mért nekem kell először odafordulni a szomszédomhoz a templomban? És különben is hová jutnánk, ha...? Igen ám hová jutnánk? Oda jutnánk, hogy hinnénk és megtapasztalnánk: "Méltó a Bérány, hogy övé legyen a dicsőség!" (kezdővers). Mert a végső napokban nem a farkasoké, hanem a bérányoké, nem a hatalmasoké, hanem a kisemmizetteké. Nem a fennhézásoké, hanem az alázatosaké a dicsőség és királyi méltóság. Azé a kiszolgáltatottságé, amely kitárta kezét a kereszten, hogy az emberiség védtelen szolgálja és ugyanakkor a világ királya legyen. A megszokott rend ilyen felfordulása megingatja értékrendünket. A világot nem lehet tovább egyszerűen felosztani: jobb és bal, felső – alsó, szegény vagy gazdag, hívő vagy nem hívő – ez a farkasosztzkodás, amit megtör, keresztül húz a Bérány kiszolgáltatottsága. A védtelen szeretet komolyan vett kiszolgáltatottsága megkérdőjelez minden értékrendet és alapvetet – az enyémet is ...Végezetül még egy rövid története: egy tudós jön a rabbihoz és ezt mondja: "Rabbi, minden tudóst megkérdeztem és minden könyvet áttanulmányoztam, de Istent mégsem találtam." "Akkor, – mondta a rabbi – akkor nem hajoltál elég mélyre."